

Indhold

- 5 Forord
- 6 Vejledning
- 7 Indledning til brevet
- 9 Inddeling af brevet
- 10 1. samling: Tak til Gud for troen
(1 Thess 1,1-10)
- 15 2. samling: Paulus' og menighedens
fælles historie (1 Thess 2,1-16)
- 20 3. samling: Længsel efter samvær
med menigheden (1 Thess 2,17-3,13)
- 25 4. samling: Menighedens indbyrdes forhold
(1 Thess 4,1-12)
- 31 5. samling: De hensøvede og Herrens komme
(1 Thess 4,13-18)
- 36 6. samling: De sidste tider (1 Thess 5,1-11)
- 41 7. samling: Formaning og opmuntring
(1 Thess 5,12-28)
- 47 Om forfatteren
- 48 Oversigt over Lohse-bibelstudier 2013

Forord

Hvordan ser du på opstandelsen? Har du en stærk forventning om, at Jesus kommer snart (Åb 22,20)? Er disse ting en del af din virkelighed, eller siger du som kritikerne i 2 Pet 3,4: »Hvad bliver der af løftet om hans komme? Siden vore fædre døde, er alting jo blevet ved at være, som det var fra skabelsens begyndelse.«?

Paulus' hovedanliggende med Første Thessalonikerbrev er at give menigheden svar på spørgsmål, som ligger tæt op ad disse. Det er ikke det eneste, han er omkring i brevet, men det er hans hovedformål med brevet.

Jeg håber, hæftet giver dig en bedre forståelse af dette Paulus-brev, så det åbner sig for dig, og at Bibelen på den måde bliver lettere at forstå. Samtidig håber jeg, at samlingerne giver anledning til refleksion i dit eget liv, så studiet ikke kun bliver tom lærdom, men også levende tro.

Jeg har derfor kombineret en ret stringent gennemgang af brevet med spørgsmål, som retter sig mod dig som læser. Hver samling bygger over de fire T'er: *tjek ind, tilbedelse, tilegnelse* og *tjeneste*. Især *tilegnelse* har en særlig plads i dette hæfte.

Gud velsigne dig i dit arbejde med Guds ord!

En særlig tak til smågruppe 5 (Kirsten, Karsten, Pelle, Morten, Maria og Heidi) i Stjernens IMU for respons på mit arbejde med hæftet.

Daniel Præstholtm

Vejledning

De fire T'er hjælper jer med at komme rigtigt i gang med samlingerne. Tag jer god tid. Alle fire T'er er vigtige.

Tjek ind: Dette skal spore jer ind på emnet. Det er vigtigt, alle i gruppen kommer til orde, men bemærk: Tiden kan hurtigt flyve, hvis snakken blot flyder.

Tilbedelse: Dette punkt er vigtigt! Undervurder ikke bønnens kraft. Her vender I jer mod Gud Helligånd, som skal hjælpe jer til at forstå hans ord. Bøn er ikke monolog, men dialog. Giv plads til stilhed, så Gud kan fylde jer.

Tilegnelse: Jeg opfordrer jer til at læse versene i sammenhæng. Tal kort om, hvad teksten siger jer, før I går videre med kommentarerne i hæftet. I vil opleve, at dette punkt fylder meget, men det er også meningen. Brug tid på at tale om spørgsmålene, men lad der også være plads til indskydelser. Undertryk ikke, hvad hver enkelt har på hjerte.

Tjeneste: Her fokuseres på, hvad det, I har arbejdet med, betyder i forhold til jeres kristne kald. Under dette afsnit er der en udfordring til hver gang, som på særlig vis gør samlingens tema nærværende i jeres hverdag.

Indledning til brevet

Du sidder med Paulus' første brev til menigheden i Thessalonika og ikke nok med det. Det er i det hele taget hans første brev. Vi kender i hvert fald ikke til andre breve fra apostlens hånd før dette.

Brevet er skrevet ca. 50 e.Kr., dvs. omtrent 17 år efter Jesu korsfæstelse, død og opstandelse. Kirken er i sin spæde begyndelse. De kristne bliver stadig af udenforstående betragtet som en slags jødisk sekt. Det egentlige brud mellem jøder og kristne sker først, da templet ødelægges af romerne under den jødiske krig i 70 e.Kr.

På dette tidspunkt i kirkens historie er der blevet grundlagt en række menigheder omkring Middelhavet i øst. Flere af disse menigheder består af både jøder og hedninger (dvs. ikke-jøder). Den første menighed af hedninge-kristne, man hører om, er menigheden i Antiokia (ApG 11,19-30). Spørgsmålet om, hvorvidt hedningerne skulle have del i evangeliet, gav anledning til stor diskussion. Jesus bragte det selv på bane, da han i første omgang afviste den syrisk-fønikiske kvinde med ordene: »Lad først børnene blive mætte. For det er ikke rigtigt at tage børnenes brød og give det til de små hunde« (Mark 7,24-28).

For de fleste jøde-kristne har det været svært uden videre at acceptere, at hedningerne nu fik del i evangeliet på lige vilkår med dem. Og det endda uden at være omskåret! Det blev på apostelmødet i Jerusalem afgjort, at omskærelsen, jødernes vigtigste identitetsmarkør, ikke skulle pådømmes de hedninge-kristne (ApG 15,28). Selvom dette var besluttet i enighed af apostlene (og Helligånden), var det alligevel ikke alle, der kunne acceptere afgørelsen. Det vidner Galaterbrevet om, hvor

Paulus skriver således til dem, der agter at holde fast i omskærelsen og derved i loven som frelsesvej: »I er afskåret fra Kristus, I der søger at blive retfærdige ved loven. I er faldet ud af nåden« (Gal 5,4).

Skønt kirken på daværende tidspunkt allerede havde sine problemer, var den ikke desto mindre i vækst. Både jøder og hedninger kom til tro, og det var netop troen, som bandt dem sammen. Troen på Jesus Kristus.

Menigheden i Thessalonika (i dag Salonika), hovedstaden i den romerske provins Makedonien, bestod nok hovedsageligt af hedninge-kristne, jf. 1 Thess 1,9: »... I vendte om til Gud fra afguderne ...«. Dette støttes også af det faktum, at brevet kun rummer ganske få henvisninger til GT, som kun de færreste hedninger kendte til. Disse kristne levede i forventning om, at deres herre, Jesus Kristus, snart ville komme igen, og at opstandelsen ville finde sted. Nogle af dem havde måske endda den opfattelse, at de allerede var opstandne. Det var sådan, de havde forstået Paulus' ord, da de var kommet til tro.

Årsagen til brevet er, at nogle i menigheden er »sovet hen« (1 Thess 4,13) – altså er døde. Dette har givet anledning til en voldsom anfægtelse hos thessalonikerne, da dette jo stred mod deres opfattelse af, at Jesus skulle komme igen, inden nogen døde, eller opfattelsen af, at man allerede var opstanden. Derfor er Paulus nødt til at skrive til dem for at berolige dem og give dem en forklaring på dette problem. Det er hovedanliggendet i brevet.

Inddeling af brevet

Før man dykker ned i en tekst, er det godt at se den lidt fra oven. Derfor har jeg herunder lavet en inddeling af brevet, så man altid kan orientere sig om, hvor man er under læsningen. Læg mærke til, at brevet falder i to hoveddele, nemlig 1,2-3,13 og 4,1-5,22. De to dele adskilles af et markant »Amen.« (3,13). Disse to hovedafsnit er igen opdelt i mindre bidder.

1,1	Indledning: afsender og modtager samt hilsen
Forlænget taksigelse (1,2-3,13)	
1,2-10	Paulus takker Gud for menighedens tro
2,1-16	Paulus' tidligere ophold i Thessalonika
2,17-3,13	Paulus' længsel efter menigheden
Brevets anliggende (4,1-5,22)	
4,1-12	Pkt 1.: Menighedens indbyrdes forhold
4,13-18	Pkt 2.: De hensovede og Herrens komme (<i>klimaks</i>)
5,1-11	Pkt 3.: De sidste tider
5,12-22	Pkt 4.: Formaning og opmuntring
5,23-28	Afslutning: ønske om, at Gud må bevare dem indtil Herrens komme samt hilsen

1. samling

Tak til Gud for troen

(1 Thess 1,1-10)

TJEK IND

Troen er ikke en selvfølge. Måske tror du, at Jesus Kristus er din frelser, eller måske læser du dette hæfte, fordi du vil vide mere om »det med Gud og Jesus«, før du tager stilling. Hvis det sidste er tilfældet, håber jeg, at du gennem disse syv samlinger kommer nærmere et »Ja!« til Jesus. Hvis du tilhører den første gruppe, så tillykke! Det er ikke din egen skyld, at du tror! Troen er ikke en præstation, du kan tage æren for. Den er et under, som Gud har gjort i dig.

Sp 1: Hvad er tro? Fortæl hinanden, hvordan I kom til tro på Jesus.

TILBEDELSE

»Ved ham har vi i troen fået adgang til den nåde, som vi står i, og vi er stolte af håbet om Guds herlighed« (Rom 5,2). Det er ved troen på Kristus som frelser, vi bliver retfærdige, og derved står vi i Guds nåde. Havde Gud ikke givet sin søn hen for os på korset, og var han ikke opstået fra de døde, da var troen tom (jf. 1 Kor 15,14). »For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv« (Joh 3,16).

Tak Gud Fader for den enorme kærlighed, han har vist os ved at lade sin søn dø for os på korset. Tak Jesus for, at han villigt gik i døden for os. Tak Helligånden for, at han skaber troen.

Lad der være stilhed. Bed om, at Gud må lade roen komme over jer, så I kan høre, hvad han har at sige til jer i det, I nu skal læse.

TILEGNELSE

1,1: Brevet er skrevet af Paulus, skønt dets afsendere er både Paulus, Silvanus og Timotheus. I ApG 18,5 hører vi, hvordan Silas (Silvanus) og Timotheus kommer fra Makedonien til Korinth, hvor Paulus er, hvilket passer med oplysningerne i 1 Thess 3,6-10. Brevet er altså skrevet i Korinth.

Modtagerne af brevet er menigheden i Thessalonika, der som nævnt primært bestod af hedninger – altså ikke-jøder. Det var især for disse, Paulus var blevet missionær, hvilket var blevet stadfæstet på apostelmødet i Jerusalem (Gal 2,8). Menigheden var endnu ret ny, og presserende trosspørgsmål havde meldt sig, hvilket også er grunden til brevets tilblivelse.

Verset slutter med en hilsen, hvor apostlen ønsker menigheden nåde og fred. Der tænkes her på den fred og nåde, som kun Gud kan give.

1,2-3: Paulus takker for menigheden. Dette er ikke mærkeligt. Det hører sig til i datidens brevskrivning. Man kan sammenligne med, når vi skriver »Kære NN« i begyndelsen af et brev. Det bemærkelsesværdige er, at Paulus i de første tre kapitler flere gange vender tilbage til denne taksigelse (se 2,13 og 3,9). Man kan altså godt se kap. 1-3 som én lang tak for menigheden.

Hvorfor gør apostlen sådan? Det skyldes nok, at han vil fange menighedens velvilje. Han skal genskabe det gode forhold, han og menigheden tidligere har haft. Det har fået et knæk, fordi der er opstået tvivl i menigheden i forhold til det, Paulus tidligere har forkyndt om opstandelsen (se 5. samling).

Sp 2: Hvad fylder mest, når du beder? Hvor stor plads har takken i din bøn? Hvad takker du for?

Hvad takker han så for? Menighedens »gerninger i troen«, »arbejde i kærligheden« og »udholdenhed i håbet til vor Herre Jesus Kristus« (1,3). Læg mærke til, at Paulus her bruger en treklang, han også benytter i »Kærlighedskapitlet« (1 Kor 13), nemlig tro, håb og kærlighed. Rækkefølgen her er dog en anden. Håb og kærlighed bytter plads, så håbet står til sidst. Dette er ikke tilfældigt, for netop håbet er det centrale emne i brevet. Håbet om Herrens komme har fået et knæk.

1,4-5: Som kristne er vi i familie, da vi alle er Guds børn, og derfor kan vi kalde hinanden brødre og søstre, sådan som Paulus gør det her. Fællesskabet er Guds gave til os, det er Kristi legeme (Rom 12,3-8; 1 Kor 12,12ff), hvor vi alle har en plads. Når apostlen her taler om, at menigheden er »udvalgt«, er det for at give dem vished om, at de alle er lemmer på legemet. At de kom til tro, da de hørte ordet, er et tegn på deres udvælgelse.

Læs Rom 1,16-17. Evangeliet, som thessalonikerne havde hørt, var mere end blot ord. Det var Guds kraft til frelse for enhver, som tror, og det gjorde menigheden.

1,6-8: Det havde ikke været let for thessalonikerne at tage imod evangeliet, for det var sket »under stor trængsel« (se ApG 17,5-9).

Sp 3: Paulus mærkede selv trængslerne på egen krop (2 Kor 11,23ff), men det styrkede ham og gjorde ham fast i håbet (Rom 5,3-4). Hvordan oplever du trængsler i dit liv, og hvilken betydning har de for din tro?

Menigheden er blevet et forbillede for alle de andre troende »i Makedonien og Akaja«, dvs. hele det daværende Grækenland. Det er vigtigt at huske, at Paulus er i Korinth, mens brevet skrives. Korinth var hovedstaden i Akaja, og byen var kendt for at være et sted, hvor udskjelser og løsagtighed var en del af hverdagen. Man skal ikke læse meget i Første Korintherbrev, før man opdager, at også de kristne i byen levede mod Guds vilje på adskillige måder (se 1 Kor 5).

Sammenlignet med korintherne må Paulus rose thessalonikerne for deres måde at leve på, men det er ikke kun i Grækenland, at rygtet om menighedens tro er nået ud, nej, »alle vegne« har man hørt om dem, siger Paulus.

Sp 4: Læs 1 Kor 12,26. Glæder du dig med din kristne bror eller søster, når de oplever noget godt? Hvordan viser du det? Hvor meget fylder opmuntringen i dit kristne fællesskab?

1,9-10: Paulus slutter afsnittet med at fortælle, hvad folk overalt fortæller om thessalonikerne. Han nævner, hvordan de »vendte om til Gud fra afguderne for at tjene den levende og sande Gud«. Afguderne er i denne sammenhæng de græske guder. De omvendte sig altså for at tjene Gud, men også (og det er vigtigt for Paulus at få nævnt!) for at »vente hans søn« fra himlene. Apostlen får med den sidste sætning anslået det egentlige tema i brevet: Herren Jesu Kristi komme.

TJENESTE

»I efterlignede os, og Herren, og I tog under stor trængsel imod ordet, glade i Helligånden, så I er blevet et forbillede for alle de troende i Makedonien og Akaja« (1,6-7).

Thessalonikerne tog imod det ord, Paulus havde

forkyndt. På samme måde må vi tage imod evangeliet om Jesus Kristus. Dette evangelium skaber troen – men kun, hvis vi hører det (Rom 10,17). Thessalonikerne forkyndte det ikke alene med ord, men også gennem handlinger, der stemte overens med deres ord. Vi udfordres til at have samme autenticitet.

Sp 5: Hvordan har du det med Missionsbefalingen (Matt 28,16–20)? Hvis vi virkelig tror, der er en »kommende vrede« (1 Thess 1,10), hvordan får vi da forkyndt Guds ord på en måde, så det kan blive til tro for mennesker?

Udfordring: Fortæl en af dine ikke-kristne venner, hvad troen betyder for dig.